

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715214406
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8715214406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: E. G., F. XX.XX.XXXX, T. H., A. XXX/XX, Š. Z. J. S., práv. zast. JUDr. Oľga Lišková, advokátka so sídlom Poprad, Štefánikova 882/39, proti žalovanému: SAVONA s.r.o., so sídlom Hlavná 70/30, Hozelec, IČO: 48 207 624, práv. zast. JUDr. Viktor Novýsedlák, advokát so sídlom Poprad, L. Svobodu 2674/1, o vyslovenie neplatnosti zmluvy s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 08.12.2016 č. k. 12C/494/2015-45 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 1.600,- eur s prísl. a o náhradu trov konania medzi účastníkmi.

Odmieťa odvolanie žalobcu proti výroku rozhodnutia o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok.

Prisudzuje žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 12C/494/2015-45 rozhodol o povinnosti žalovanej vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie v sume 1.600,- eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 26.11.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zastavuje konanie v časti zaplatenia istiny 400,- eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa. Náhradu trov stranám nepriznáva. Žalovaný je povinný uhradiť súdny poplatok za konanie vo výške 96,- eur na účet Okresného súdu Poprad, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal vrátenia bezdôvodného obohatenia v sume 2.000,- eur, spolu s 8,05 % úrokom z omeškania od 26.11.2015 do zaplatenia. V priebehu konania žalobca zobral žalobu späť v rozsahu 400,- eur zaplatených žalovanou spoločnosťou. Žalobca dňa 23.07.2015 uzavrel so spoločnosťou J. S., J..S..Z.. W. Z. S. I. H. J. súvisiacich s kúpou nehnuteľnosti. Zaplatil pritom rezervačnú zálohu 1.900,- eur. Keď zistil, že ponúkaný byt nezodpovedá popisu zverejnenom realitnou kanceláriou, chcel zmluvu ukončiť. Realitná kancelária mu rezervačný poplatok odmietla zaplatiť s tým, že mu ponúka uzavretie novej zmluvy na kúpu iného bytu. Preto 14.08.2015 podpísal novú zmluvu, ale už so spoločnosťou SAVONA s.r.o. a zaplatil rezervačný poplatok 2.000,- eur, aj keď pôvodne to malo byť 3.000,- eur. Žalobcovi sa nepodarilo zabezpečiť hypotekárny úver s bankou na kúpu bytu a tiež zistil, že na byt bola farcha exekučného záložného práva. Žalobca preto žiadal vrátenie zábezpeky - rezervačného poplatku. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, poukázal na to, že časť rezervačnej zálohy 400,- eur vráti, ale napriek tomu žalobca podal žalobu na 2.000,- eur. K podpisu kúpnej zmluvy nedošlo, pretože financujúca banka žalobcovi úver odmietla poskytnúť. Pre porušenie kúpnej zmluvy musí žalobca zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 80 % z rezervačnej zálohy, čo predstavuje 2.400,- eur. Žalovaný zmluvnú pokutu znížil o 1/3 na sumu 1.600,- eur a započítal na rezervačnú zálohu. Tým nárok

žalobcu na 1.600,- eur zanikol. Zmluva bola uzavretá riadne, bez nátlaku, čo nezabavuje žalobcu ako spotrebiteľa uhradiť zmluvnú pokutu za nedodržanie zmluvnej povinnosti.

2. Súd návrh posudzoval podľa § 37 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Podľa § 49 OZ, účastník, ktorý uzavrel zmluvu v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, má právo od zmluvy odstúpiť. § 52 Občianskeho zákonníka definuje spotrebiteľské zmluvy, pričom podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 544 OZ, ak strany dojednali pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je povinný účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda (ods. 1). Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (ods. 2). Súd konštatoval, že W. Z. H. J. H. P. F. je spotrebiteľskou zmluvou vymedzenou v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Jednalo sa o formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohol ovplyvniť spotrebiteľ, a teda nebola individuálne dojednaná. Žalobca nemohol ani ovplyvniť kritériá dohodnutej zmluvnej pokuty, ako jednostrannú sankciu proti žalobcovi. Dojednávané sankcie spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a samotné dojednanie zmluvnej pokuty je neurčité a zrozumiteľné. Preto je neplatné z hľadiska § 37 ods. 1 OZ. Súd poukazuje na to, že podľa čl. II. sa záujemca zaväzuje poskytnúť iba súčinnosť k uzatvoreniu niektorých z týchto zmlúv. Sankcia bližšie nezodôvodňuje a nešpecifikuje dôvody na strane záujemcu, pre ktoré k uzavretiu zmluvy nedôjde. Po uplynutí dohodnutého zmluvného vzťahu (zmluva trvala 2 mesiace) malo dôjsť k vráteniu zloženej zálohy na kúpu bytu. Zo zloženej sumy 2.000,- eur bolo vrátených 400,- eur, preto u žalovanej spoločnosti trvá naďalej povinnosť vrátiť 1.600,- eur. Preto súd zaviazal žalovanú spoločnosť na vrátenie sumy 1.600,- eur, pričom zastavil konanie v rozsahu späťvzatia žaloby o 400,- eur. Súd zamietol žalobu v časti žiadaného úroku z omeškania nad 5,05 % ročne, oproti požadovanému 8,05 % úroku z omeškania ročne, z hľadiska § 517 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.. Zákonný úrok je len 5,05 % ročne. Čo sa týka zamietnutia žaloby vo vyslovení neplatnosti zmluvy, konštatovaním o uzavretí zmluvy podľa Obchodného zákonníka nerobí zmluvu neplatnou. Súd musel tak či tak posudzovať spotrebiteľský charakter uzavretej zmluvy z hľadiska § 52 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca bol toho názoru, že zmluva bola uzavretá s neprijateľnou zmluvnou podmienkou pri zmluvnej pokute a bola uzavretá v tiesni, mohol od zmluvy odstúpiť. Strany môžu odstúpiť len od platne uzavretej zmluvy. Žalobca konštatuje neplatné dojednanie uzavretej zmluvy s odkazom na § 39 OZ, pričom by bola neplatná len tá časť zmluvy, pokiaľ sa týka dojednania zmluvnej pokuty. Nebolo nepoukázané, aby žalobca konal v omyle, pretože ak na byte viazla ťarcha, tak žalovaný vyplatením pohľadávky ťarchu vymazal. Nebolo ani preukázané, aby žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi v súvislosti s existenciou ťarchy. Preto súd zamietol žalobu v časti určenia neplatnosti zmluvy o rezervácii nehnuteľnosti.

3. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, kde každá zo strán mala úspech v porovnateľnej časti, preto náhradu trov stranám súd nepriznal.

4. Proti rozsudku okresného súdu v časti povinnosti zaplatiť 1.600,- eur s príslušenstvom a o náhrade trov konania podal odvolanie právny zástupca žalovanej spoločnosti. Žalovaný vystupoval v oblasti realitnej činnosti ako sprostredkovateľ medzi predávajúcim a kupujúcim a mal tak chrániť záujmy oboch strán. Žalovaný chránil aj predávajúceho ako spotrebiteľa, čím formou sankcií nútil budúceho kupujúceho, aby vykonal potrebné úkony k získaniu úveru na zaplatenie kúpnej ceny a na uzavretie následne kúpnej zmluvy. Žalobca sa domáhal vyslovenia neplatnosti celej zmluvy, pričom žalobca definoval naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmluvy s tým, že konanie odporcu smerovalo výlučne k tomu, aby od neho bezpracne získal finančné prostriedky formou tzv. zmluvnej pokuty. Žalobca primárne neriešil neprijateľnosť konkrétnej zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute a poukazoval na všeobecné rozpory s dobrými mravmi. Jeho konanie je účelové, pričom žalobca od začiatku nemienil plniť svoje povinnosti. Práve neposkytnutie úveru bolo dôvodom, prečo nedošlo k uzavretiu samotnej kúpnej zmluvy. K neuzavretiu kúpnej zmluvy došlo z dôvodov na strane žalobcu a jemu vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 80 % celkovej provízie. To nerozporuje ani súd prvej inštancie v rozsudku. Žalovaný ani nepýtal celú zmluvnú pokutu, ktorá by mohla byť 3.000,- eur. Požaduje

len 1.600,- eur. Práve žalobca porušil ustanovenia zmluvy, keď nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, pričom zmluvná pokuta je postavená ne princípe objektívnej zodpovednosti, keď k uzavretiu kúpnej zmluvy dôjde pre prekážku na strane záujemcu. Dôvodom neuzavretia zmluvy boli výlučne prekážky na strane žalobcu, keď nevedel garantovať zabezpečenie prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny. Žalobca neposkytol potrebnú súčinnosť k uzavretiu kúpnej zmluvy. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že z takejto zmluvy nemá budúci kupujúci žiadne povinnosti, keďže je spotrebiteľ. Žalovaný jednal s odbornou starostlivosťou a z vlastných finančných prostriedkov zabezpečil oddĺženie nehnuteľnosti tak, aby nedošlo k prekážke pre uzavretie kúpnej zmluvy. Navrhuje rozhodnutie súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, resp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať žalovanému 100 % náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku okresného súdu, a to proti výroku 3. a 4. dala odvolanie zástupkyňa žalobcu. Súd nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania z hľadiska rovnakého pomeru úspechu v súdnom konaní. Žalobca bol úspešný v povinnosti žalovaného vrátiť zaplatenú zálohu. Potom pri nepriznaní náhrady trov konania je žalobca poškodený dvakrát. Žalobca bol poškodený v dôsledku nepravdivých údajov o možnosti kúpy bytu, keďže byt pôvodne nebol bytom a druhýkrát mu už banka neposkytla pôžičku, keďže mu bol ukončený pracovný pomer. Súd síce vyhodnotil zmluvu ako platnú, ale zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute hodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak zmluva v časti zmluvnej pokuty je neplatná, potom žalobca mal pravdu vo veci vydania bezdôvodného obohatenia. To bolo aj predmetom sporu. Preto žiada vydať nový rozsudok, v ktorom žalobcovi je priznaná plná náhrada trov konania. Súčasne napadá výrok, že žalovaný je povinný uhradiť súdny poplatok v zákonnej výške 96,- eur. Vychádza sa z toho, že žalobca bol oslobodený od súdneho poplatku. Žalobca riadne zaplatil súdny poplatok 99,50 eur. Súd tak opätovne žiada zaplatiť súdny poplatok. Žiada výrok rozsudku v bode 4. zrušiť a priznať žalobcovi právo na náhradu trov konania, vrátane zaplatenia súdneho poplatku podľa 3. výroku rozsudku.

6. Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia (§ 380 ods. 1 CSP), pričom krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť 1.600,- eur s príslušenstvom a o náhrade trov konania medzi účastníkmi, pretože v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Odmieťa ale odvolanie žalobcu proti výroku rozhodnutia o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok. Okresný súd rozhodol o povinnosti žalovanej obchodnej spoločnosti vrátiť žalobcovi 1.600,- eur z dôvodov neprijateľnej zmluvnej podmienky R. W. Z. S. F. I. H. J. H. P. F., uzavretej medzi SAVONA s.r.o., Hozelec a žalobcom dňa 14.08.2015. Žalobca ako záujemca mal pôvodne zložiť zálohu na kúpnu cenu 3.000,- eur, ale zložil len 2.000,- eur. Podľa žalovaného nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy k bytu v F. A., preto podľa čl. IV. bodu 3 zmluvy, v prípade, ak nedôjde do uplynutia dohodnutej doby rezervácie k uzavretiu kúpnej zmluvy z dôvodu na strane záujemcu, je záujemca povinný zaplatiť sprostredkovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 80 % zo zálohy uvedenej v článku I. Žalovaný poukázal na to, že zadržiava zálohu na kúpu bytu 2.000,- eur z dôvodov zmluvnej pokuty. Dodatočne sa rozhodol zaplatiť 400,- eur žalobcovi, takže predmetom sporu bolo vrátenie sumy 1.600,- eur. Okresný súd konštatoval neprijateľnú zmluvnú podmienku, týkajúcu sa dojednania platenia zmluvnej pokuty. S týmto rozhodnutím odvolací súd v celom rozsahu je stotožnený. V čl. III. bodu 2 zmluvy je síce uvedené, že sprostredkovateľ má právo si uplatniť voči záujemcovi zmluvnú pokutu vo výške 80 % zo zálohy uvedenej v čl. I., keď nedôjde do uplynutia dohodnutej doby rezervácie k uzavretiu kúpnej zmluvy, zmluvy o budúcej kúpnej zmluve alebo inej zmluve. Súd konštatoval, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, kde nedošlo k individuálnemu dojednaniu, pretože všetky ustanovenia, a to čl. III bodu 3, či čl. IV. bodu 3 sú v predtlačí, kde na strane záujemcov o kúpu bytu nebolo možné dôjsť ku zmene týchto zmluvných podmienok. Podľa čl. III. bodu 2 sprostredkovateľ má právo na zmluvnú pokutu, keď nedôjde do uplynutia dohodnutej doby rezervácie k uzavretiu kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti pre prekážky na strane záujemcu. Tu žalobca ako záujemca nemohol získať finančné prostriedky na kúpu, a potom by mal byť sankcionovaný podľa čl. III. bodu 2 povinnosťou zaplatiť zmluvnú pokutu. Obdobne podľa čl. IV. bodu 3, v prípade, ak nedôjde do uplynutia dohodnutej doby rezervácie k uzavretiu kúpnej zmluvy z dôvodov na strane záujemcu, je zmluvná pokuta vo výške 80 % zálohy uvedenej v čl. I. tejto zmluvy. Zmluvou je sankcionovaná aj vôľa žalobcu neuzavrieť kúpnu zmluvu k bytu a práve týmto čl. IV. bodu 3 je záujemca akoby tlačenej k uzavretiu kúpnej zmluvy aj pod sankciou zmluvnej pokuty. Článok III. bodu 2 a IV. bodu 3 jednoznačne pri dojednanej zmluvnej pokute zjavne znevýhodňuje spotrebiteľa, znemožňuje mu určitým spôsobom vôľu slobodne sa rozhodnúť pre uzavretie, či neuzavretie kúpnej zmluvy. V prípade, že sa rozhodne

neuzavrieť kúpnu zmluvu, sprostredkovateľ má právo na zmluvnú pokutu. Navyiac podľa zmluvy sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť kúpnu zmluvu, ale zmluvné pokuty nemôžu nútiť spotrebiteľa, aby takúto zmluvu uzavrel. Navyiac sankcia zmluvnej pokuty nepostihuje bližšie nešpecifikované dôvody na strane záujemcu, pre ktoré k uzavretiu zmluvy nedôjde. Zmluva o sprostredkovaní má riešiť otázku možnosti zabezpečiť pre záujemcu kúpu nehnuteľnosti, ale pri sankciách sa uvádza, že záujemca porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z tejto zmluvy. Zmluva nehovorí o povinnosti uzavrieť túto zmluvu o kúpe nehnuteľnosti. Podľa čl. I. zmluvy o rezervácii sa záujemca zaväzuje poskytnúť všetky potrebné súčinnosti k uzavretiu kúpnej zmluvy, zmluvy o budúcej kúpnej zmluve a že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou. Čl. III. bodu 2 hovorí o tom, že záujemca porušil svoju povinnosť uzavrieť zmluvu. Čl. III. bodu 2 je v rozpore s predmetom zmluvy čl. I. o tom, že bude sa vyvíjať činnosť smerujúca k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu, pričom čl. III. bodu 2 hovorí o tom, že záujemca porušil svoju povinnosť, ale bližšie nešpecifikovanú, ale je myslené pravdepodobne uzavretie kúpnej zmluvy. Okresný súd správne konštatoval, že porušenie zmluvnej povinnosti tu nie je bližšie špecifikované, za ktorú je možnosť požadovať zmluvnú pokutu podľa čl. III. bodu 2, takže toto dojednanie je neplatné z hľadiska § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že právny úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Navyiac podľa čl. IV. bodu 3 zmluvy je povinnosť platiť zmluvnú pokutu aj vtedy, ak sa účastník rozhodne neuzavrieť kúpnu zmluvu, pričom podľa čl. I. je len povinnosť vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú kúpnu zmluvu. Je tak sankcionovaná vôľa záujemcu neuzavrieť kúpnu zmluvu. Preto toto ustanovenie jasne znevýhodňuje spotrebiteľa a je neplatné z hľadiska § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Preto po uplynutí doby viazanosti zo zmluvy o rezervácii po 14.10.2015 má žalovaný vrátiť zálohu 2.000,- eur záujemcovi. Ak bolo zaplatených 400,- eur žalovaným, potom žalovaný je povinný vydať aj zvyšok 1.600,- eur ako bezdôvodné obohatenie tak, ako to rozhodol súd prvej inštancie. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka preto obohatenie je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. V danom prípade uplynutím dvojmesačnej lehoty, právny dôvod na zálohu pominul a žalovaná spoločnosť je povinná vydať bezdôvodné obohatenie v rozsahu 1.600,- eur. Preto krajský súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti o povinnosti žalovanej obchodnej spoločnosti zaplatiť žalobcovi 1.600,- eur s príslušným 5,05 % úrokom z omeškania.

7. Žalobca podal odvolanie proti výroku rozsudku o nepriznaní náhrady trov konania stranám sporu a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok 96,- eur. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že podľa uznesenia Najvyššieho súdu vo veci 11Cdo/92/97 účastník konania, ktorý v rozhodnutí odvolacieho súdu, nebol dotknutý na svojich právach, nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania. To platí aj pre tento prípad, že žalobca nebol výrokom rozsudku o tom, že žalovaný je povinný nahradit' súdny poplatok vo výške 96,- eur na účet Okresného súdu H. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku dotknutý na svojich právach. Preto nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti rozsudku okresného súdu v tejto časti. V tejto časti odvolanie žalobcu bolo odmietnuté.

8. Pokiaľ žalobca a žalovaný napadli výrok rozsudku o nepriznaní náhrady trov konania, odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie je v tejto časti správny. Súd vykazuje ust. § 255 ods. 2 CSP, že ak mala strana vo vec úspech len čiastočne, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol neúspešný, pokiaľ sa domáhal určenia, že zmluva o rezervácii nehnuteľnosti je neplatná, ale bol úspešný vo výroku o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. Preto úspech žalobcu a žalovaného bol zhruba rovnaký a okresný súd rozhodol správne, ak náhradu trov stranám nepriznal.

9. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté s poukazom na § 396 v spojení s § 255 CSP. Keďže žalobca nebol úspešný len pokiaľ sa týka trov konania, preto súd viac úspešnému žalobcovi prisúdil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, posledná veta, CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).